

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 41884

за изменение в частта за разноските

гр. София, 15.12.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в
закрито заседание на 15.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: София Тодорова

като разгледа дело номер **5443** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

В предоставения срок, жалбоподателите не са взели становище по молбата.

Съдът като взе предвид постъпилата молба и прецени материалите по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 176, ал. 1 от АПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Компетентен да се произнесе по молбата за изменение или допълване на решението, в частта за разноските е съдът, който е постановил акта, чието допълване или изменение се иска, в случай, че срещу решението не е подадена касационна жалба /арг. от чл. 176а, ал. 4 от АПК/. Тъй като в случая жалба срещу решението не е подадена, то настоящия съдебен състав се явява компетентният съд за разглеждане на депозираната молба.

Законодателят е предвидил в случаите, когато съдът не се е произнесъл по направеното искане за разноските или се е произнесъл, но присъдената сума не удовлетворява някоя от страните, възможност да се поиска изменение или допълване на акта в частта за разноските. Това искане следва да се направи в срока за обжалване, а при необжалваемо решение в едномесечен срок от постановяването му.

Молбата за изменение на решението в частта за разноските, е подадена от активно легитимирано лице - ответник по делото и в срока по чл. 176а, ал. 1 от АПК – 14-дневен от съобщаването на решението.

Разгледана по същество, молбата е неоснователна по следните съображения.

В конкретния случай се иска изменение на решение № 37307 от 12.11.2025 г. по адм. дело № 5443/2025 г. по описа на Административен съд – София-град, в частта относно присъдените в полза на процесуалния представител на жалбоподателите разноски. С цитираното решение, съдът е уважил жалбата, като е отменил оспорения акт. С решението, съдът е осъдил ответника да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1 000,00 лв. В проведеното по делото съдебно заседание, процесуалният представител

на ответника е поискал от съда да не възлага разноски за жалбоподателя, а ако прецени, че се дължат, да вземе предвид правната и фактическа сложност на делото. Съдът е приел това изявление на процесуалния представител на ответника като възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение по смисъла на чл. 78, ал.5 от ГПК и го е взел предвид при постановяване на решението.

Съгласно цитираната разпоредба, при направено възражение относно претендирания размер на адвокатско възнаграждение, съдът следва да съобрази фактическата и правна сложност на делото, и ако счете, че то не се отличава с такава, предвид останалите дела от този вид, да намали възнаграждението. Присъденият размер на адвокатско възнаграждение е определен в минимален размер по Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Поради това, спорен е въпросът дали следва възнаграждението да се намали под минималните размери, предвидени в Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и да определи по-нисък размер на възнаграждението, съобразно разписаното в решение от 25.01.2024 г. по дело № С-438/22 на СЕС. В решението, чието изменение се иска, е обсъдено указанието на СЕС по дело С-438/22, а именно съдът да преценява във всеки конкретен случай релевантните обстоятелства, характеризиращи случая, както и икономическият и правен контекст, в който той се вписва. С оглед предимството на правото на Съюза, националният съд е наточен в рамките на компетентността си с прилагане на разпоредбите на правото на Съюза, като е длъжен в случаите, когато това се налага, да вземе решение да остави без приложение всяка национална правна уредба или практика по законодателен или друг конституционен ред.

Настоящият съдебен състав намира, че в конкретния случай не се налага да не прилага всяка национална правна уредба или практика по законодателен или друг конституционен ред и съответно, не следва да определя възнаграждение в по-нисък от предвидения в Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Размерът на адвокатското възнаграждение се обосновава с два обективни критерия - обем и сложност на извършената дейност, както и величината на защитавания интерес. Действително, делото е с обичайната за този вид дела правна и фактическа сложност и съответно обемът на извършената дейност от адвоката е обичайна. В случая обаче, забавянето в извършването на услугата, съдът намира, че би могло да окаже много негативен ефект върху величината на защитавания интерес. Исканата услуга е заверка на молба декларация за снабдяване с нотариален акт по обстоятелствена проверка. Ответникът, въпреки че е наясно, че дължи услугата, заявена от жалбоподателите, е забавил нейното изпълнение с повече от седем месеца, при определен от законодателя 7-дневен срок за изпълнение. Забавянето е мотивирано с необходимост от представяне на документи от друг орган. Поради това, съдът е задължил административния орган да представи по делото полученият отговор от кмета на Столична община – Район „Нови Искър“ във връзка с писмо с изх. № ОА23-3039-1/05.05.2025 г., за да може до провеждането на откритото съдебно заседание, услугата да бъде изпълнена и за жалбоподателя да отпадне правният интерес. Тези документи са представени по делото от областния управител на Област С. на 30.06.2025 г., а ответникът ги е получил на 12.05.2025 г. Въпреки това, до провеждане на откритото съдебно заседание – 21.10.2025 г., както и до датата на постановяване на решението по делото – 12.11.2025 г., услугата не е изпълнена. Т. е., въпреки създадената възможност от съда, ответникът не е издал акта, който е заявен. Поради това, с оглед продължителността на неизвършването на услугата и защитавания интерес, съдът счита, че не следва да определя възнаграждение под минималния размер, определен в Наредбата.

Поради това, молбата за изменение на решението в частта за разноските, подадена от ответника, следва да се остави без уважение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 176а от АПК, Административен съд, С. град, II отделение, 29 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на областния управител на Област С. за изменение на решение № 37307 от 12.11.2025 г. по адм. дело № 5443/2025 г. по описа на Административен съд – София-град, в частта на разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Определението да се връчи на страните.

Съдия: